

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

22 decembrie 2010*

În cauza C-517/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgia), prin decizia din 3 decembrie 2009, primită de Curte la 11 decembrie 2009, în procedura privind

RTL Belgium SA, fostă TVi SA,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnul A. Rosas și doamna P. Lindh (raportor), judecători,

* Limba de procedură: franceza.

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: domnul M.-A. Gaudissart, șef de unitate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 noiembrie 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru RTL Belgium SA, fostă TVi SA, de F. Tulkens și S. Seys, avocats;

- pentru CLT-UFA, de G. de Foestraets, avocat;

- pentru guvernul belgian, de doamna M. Jacobs, în calitate de agent, asistată de A. Feyt, avocat;

- pentru guvernul luxemburghez, de domnul C. Schiltz, în calitate de agent, asistat de P. Kinsch, avocat;

— pentru Comisia Europeană, de doamnele C. Vrignon și E. Montaguti, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 1 litera (c) din Directiva 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 (JO L 332, p. 27, denumită în continuare „Directiva 89/552”).
- 2 Această cerere a fost formulată de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française de Belgique (Colegiul de autorizare și control al Consiliului Superior al Audiovizualului al Comunității Franceze din Belgia) în cadrul unei proceduri privind RTL Belgium SA (denumită în continuare „societatea RTL Belgia”), bănuită de încălcarea legislației naționale în materie de teleshopping.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 1 literele (c) și (d) din Directiva 89/552 cuprinde următoarele definiții:

„c) prin «responsabilitate editorială» se înțelege exercitarea unui control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora fie într-o grilă cronologică, în cazul transmisiilor de televiziune, fie într-un catalog, în cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere. Responsabilitatea editorială nu implică în mod necesar o răspundere juridică în conformitate cu dreptul național pentru conținutul serviciilor furnizate;

d) prin «furnizor de servicii mass-media» se înțelege persoana fizică sau juridică având responsabilitate editorială pentru alegerea conținutului audiovizual al serviciului mass-media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia.”

4 Articolul 2 alineatele (1), (2) litera (a) și (3) literele (a) și (b) din această directivă prevede:

„(1) Fiecare stat membru se asigură că toate serviciile mass-media audiovizuale transmise de către furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția sa respectă normele sistemului juridic aplicabil serviciilor mass-media audiovizuale destinate publicului din statul membru respectiv.

(2) În sensul prezentei directive, furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția unui stat membru sunt cei care:

(a) sunt stabiliți în statul membru respectiv, în conformitate cu alineatul (3), [...]

[...]

(3) În sensul prezentei directive, un furnizor de servicii mass-media este considerat ca fiind stabilit într-un stat membru în următoarele cazuri:

(a) furnizorul de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, iar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se iau în statul membru respectiv;

(b) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, iar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se iau într-un alt stat membru, furnizorul se consideră ca fiind stabilit în statul membru în care își desfășoară activitatea o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale își desfășoară activitatea în fiecare dintre statele membre respective, furnizorul de servicii mass-media se consideră a fi stabilit în statul membru în care are sediul principal. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale nu își desfășoară activitatea în niciunul dintre statele membre respective, furnizorul de servicii mass-media se consideră a fi stabilit în statul membru în care și-a început pentru prima oară activitatea, în conformitate cu dreptul statului membru respectiv, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv.”

Dreptul național

- 5 Decretul coordonat privind serviciile mass-media audiovizuale a fost publicat în *Moniteur belge* din 24 iulie 2009 (denumit în continuare „decretul”).
- 6 Articolul 1 punctele 16, 46 și 57 din decret conține următoarele definiții:

„16) Editor de servicii: persoana fizică sau juridică având responsabilitatea editorială pentru alegerea conținutului serviciului mass-media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia;

[...]

46) Responsabilitate editorială: exercitarea unui control efectiv atât asupra selecționării programelor, cât și asupra organizării acestora fie într-o grilă cronologică, în cazul serviciilor lineare, fie într-un catalog, în cazul serviciilor nelineare;

[...]

57) Teleshopping: oferta directă transmisă publicului, sub forma unor programe sau spoturi, în vederea furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți.”

7 Potrivit articolului 2 alineatul 3 din decret:

„Ține de competența comunității franceze orice editor de servicii:

1) stabilit în regiunea de limbă franceză

2) stabilit în regiunea bilingvă Bruxelles-Capitală și ale cărui activități trebuie legate exclusiv de comunitatea franceză.”

8 Articolul 31 alineatul 6 din decret prevede:

„[...] durata de difuzare a teleshopping-ului, care se stabilește de Guvern, nu poate depăși un maxim de trei ore pe zi, incluzând redifuzările.”

9 Articolul 133 din decret prevede:

„Se înființează un Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française de Belgique, autoritate administrativă independentă care se bucură de personalitate juridică și care este însărcinată cu reglementarea sectorului audiovizualului în comunitatea franceză [...]”

10 Articolul 134 din decret prevede că Conseil supérieur de l'audiovisuel se compune din două colegii, respectiv Collège d'avis (Colegiul de avize) și Collège d'autorisation et de contrôle, dintr-un birou și dintr-un secretariat de investigare.

11 În temeiul articolului 136 alineatul 1 din decret, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel are, printre altele, următoarele atribuții:

„1) consemnarea declarațiilor editorilor de servicii și autorizarea anumitor editori de servicii, cu excepția televiziunilor locale și a [Radio-Télévision belge de la Communauté française de Belgique (Radioteleviziunea Belgiană a Comunității Franceze din Belgia)];

2) autorizarea utilizării radiofrecvențelor;

[...]

12) constatarea oricăror încălcări ale legilor, decretelor și regulamentelor în domeniul audiovizualului și a oricărei neîndepliniri a obligațiilor care rezultă dintr-o convenție încheiată între comunitatea franceză și un editor de servicii sau un distribuitor de servicii, a contractului de gestiune a [Radio-Télévision belge de la Communauté française de Belgique] din convenția încheiată între Guvern și fiecare dintre televiziunile locale, precum și din angajamentele luate în cadrul unui răspuns la cererile de ofertă prevăzute de prezentul decret.”

- 12 Articolul 139 alineatul 1 din decret precizează compunerea Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel. Acest articol are următorul cuprins:

„Pe lângă cei [patru] membri ai biroului vizat la articolul 142 alineatul 1, Collège d'autorisation et de contrôle este compus din șase membri. Ei au un mandat de patru ani care poate fi reînnoit. [...]

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 142 alineatul 1, cei zece membri sunt desemnați cu respectarea articolului 9 din Legea din 16 iulie 1973 care garantează protecția opiniilor ideologice și filosofice. Dintre cei șase membri vizați la paragraful precedent, trei sunt desemnați de Parlamentul comunității franceze. Guvernul completează colegiul după desemnarea primilor trei membri de către Parlamentul comunității franceze.

Membrii Collège d'autorisation et de contrôle sunt aleși dintre persoanele recunoscute pentru competența lor în domeniile dreptului, audiovizualului sau comunicării.

[...]”

- 13 În temeiul articolului 140 alineatul 1 din decret, biroul Conseil supérieur de l'audiovisuel, care este compus din președinte, precum și din primul, al doilea și al treilea vicepreședinți ai instituției menționate, o reprezintă pe aceasta din urmă în justiție și în raporturile cu terții. Potrivit alineatului 3 al aceluiași articol, biroul recrutează personalul Conseil supérieur de l'audiovisuel. El recrutează printre altele consilierii și atașaii secretariatului de investigare după consultarea secretarului de investigare.

- 14 În temeiul articolului 142 alineatul 1 din decret, cei patru membri ai biroului sunt numiți de guvern.
- 15 Potrivit articolului 143 din decret, secretariatul de investigare primește plângerile adresate Conseil supérieur de l'audiovisuel și instrumentează dosarele. El poate de asemenea să deschidă din proprie inițiativă o investigație. Acest articol prevede, pe de altă parte, că secretariatul de investigare este condus de secretarul de investigare sub autoritatea biroului.
- 16 Articolul 161 din decret prevede normele de procedură pe care secretariatul de investigare și Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel trebuie să le aplice în caz de plângere sau de fapte susceptibile să constituie în special o încălcare a legilor, a decretelor și a regulamentelor în domeniul audiovizualului. Alineatul 1 al acestui articol prevede în special următoarele:

„[...] secretariatul de investigare deschide o investigație și se pronunță asupra admisibilității dosarului.

Dacă dosarul este admisibil, secretariatul de investigare asigură instrumentarea acestuia. Secretariatul de investigare poate dispune clasarea.

[...]

Collège d'autorisation et de contrôle poate examina legalitatea și temeinicia deciziilor de inadmisibilitate și de clasare ale secretariatului de investigare.

Raportul de investigare este predat Collège d'autorisation et de contrôle. [...]”

- 17 Potrivit articolului 161 alineatele 2-4, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel notifică obiecțiile sale și raportul de investigare contravenientului care dispune de un termen de o lună pentru a consulta dosarul și a-și prezenta observațiile scrise. Contravenientul este invitat să se prezinte. Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel poate asculta orice persoană care poate contribui în mod util la informarea sa. El pronunță o decizie motivată în termen de 60 de zile de la închiderea dezbaterilor.

Situația de fapt din cauza principală și întrebarea preliminară

- 18 La 8 octombrie 2009, secretariatul de investigare a fost sesizat cu o plângere a unei telespectatoare care îi semnala că serviciul RTL Belgium ar fi difuzat, cu câteva zile în urmă, un program de teleshopping timp de șapte ore în cursul aceleiași zile, deși limita legală este de trei ore.
- 19 După ce a verificat că limita autorizată fusese depășită, secretariatul de investigare a trimis o scrisoare societății RTL Belgium, stabilită în Belgia, pentru a obține eventualele sale comentarii.
- 20 Această societate a răspuns că, în opinia sa, secretariatul de investigare nu era competent să efectueze o investigație în privința sa, întrucât nu ea, ci societatea sa mamă CLT-UFA, stabilită în Luxemburg, era furnizorul serviciului RTL Belgium.
- 21 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel își pune întrebarea dacă competența de a controla serviciul RTL Belgium revine autorităților belgiene sau autorităților luxemburgeze. Dacă, astfel cum susține secretariatul de investigare, furnizorul serviciului RTL Belgium este societatea RTL Belgium, atunci Collège d'autorisation et de contrôle apreciază că este competent, din moment ce

această societate are sediul social în Belgia și, potrivit secretariatul menționat, deciziile editoriale sunt luate în Belgia.

- 22 Decizia de trimitere conține printre altele informațiile care urmează privind societatea RTL Belgium și societatea sa mamă CLT-UFA.
- 23 Societatea RTL Belgium a obținut autorizații succesive din partea autorităților belgiene pentru a edita servicii de difuzare a programelor de televiziune, în special serviciul RTL Belgium, din anul 1987. Ultima autorizație acordată acestui serviciu a expirat la 31 decembrie 2005. Societatea RTL Belgium nu a solicitat reînnoirea sa pentru motivul că serviciul respectiv era din acel moment operat din Luxemburg de CLT-UFA.
- 24 Aceasta din urmă, care controlează astăzi societatea RTL Belgium în proporție de 66 %, a obținut o licență din partea autorităților luxemburgheze pentru același serviciu, din anul 1995.
- 25 Printr-o decizie din 29 noiembrie 2006, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel a considerat că societatea RTL Belgium difuza fără autorizare servicii al căror editor era, în special serviciul RTL Belgium, cu încălcarea reglementării belgiene privind radiodifuziunea, și a obligat-o la plata unei amenzi de 500 000 de euro. Societatea RTL Belgium a formulat o acțiune în anularea acestei decizii la Conseil d'État (Belgia), care a declarat-o fondată și a anulat decizia menționată prin hotărârea din 15 ianuarie 2009.
- 26 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel menționează că, în această hotărâre, Conseil d'État a statuat că situația de dublă autorizare care a

durat până în anul 2005 contravenea principiului potrivit căruia un singur stat membru este competent în privința unui organism de radiodifuziune și putea constitui un obstacol în calea liberei circulații a serviciilor în cadrul Uniunii Europene. Conseil d'État ar fi considerat irelevant, în aceste condiții, dacă CLT-UFA sau, dimpotrivă, societatea RTL Belgium avea calitatea de editor de servicii potrivit terminologiei decretului sau de furnizor de servicii potrivit terminologiei Directivei 89/552.

- 27 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel apreciază totuși că acest aspect este relevant în cadrul cauzei principale, ținând cont de noul cadru juridic aplicabil în Belgia din anul 2009, care cuprinde, pe de o parte, decretul și, pe de altă parte, un protocol de cooperare între Regatul Belgiei și Marele Ducat al Luxemburgului.
- 28 Decretul a intrat în vigoare la 28 martie 2009 și prevede printre altele o nouă definiție a conceptului „responsabilitate editorială”.
- 29 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel consideră că este o instanță în sensul articolului 267 TFUE și, prin urmare, că are calitatea de a sesiza Curtea cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare. Pe lângă calificarea legală de autoritate administrativă independentă, ar îndeplini criteriile reținute de Curte pentru a caracteriza o instanță în sensul acestui articol.
- 30 În aceste condiții, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel a decis să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Noțiunea «control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora» cuprinsă la articolul 1 litera (c) din [Directiva 89/552] poate fi interpretată în sensul că permite să se considere că o societate, stabilită într-un stat membru și

autorizată prin acordarea licenței de emisie din partea guvernului acestui stat membru să furnizeze un serviciu mass-media audiovizual, exercită efectiv un astfel de control în cazul în care delegă, cu posibilitate de subdelegare, unei societăți terțe stabilite într-un alt stat membru, contra plății unei sume nedeterminate care corespunde totalului cifrei de afaceri din publicitate realizate cu ocazia difuzării acestui serviciu, realizarea și producerea tuturor programelor proprii acestui serviciu, comunicarea către exterior în materie de programare, precum și serviciile financiare, juridice, de resurse umane, de gestiune a infrastructurilor și alte servicii privind personalul și în cazul în care rezultă că la sediul acestei societăți terțe se decid și se realizează asamblarea programelor, eventualele anulări de program și schimbările de grilă legate de știri?”

Cu privire la competența Curții

- 31 Cu titlu preliminar, trebuie să se verifice dacă Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel constituie o „instanță” în sensul articolului 267 TFUE și dacă, prin urmare, Curtea este competentă să se pronunțe asupra întrebării care îi este adresată.

Observațiile prezentate Curții

- 32 Regatul Belgiei și Comisia Europeană consideră că Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel îndeplinește ansamblul criteriilor reținute de jurisprudența Curții pentru a caracteriza o instanță.

- 33 Societatea RTL Belgium, CLT-UFA și guvernul luxemburghez consideră că criteriul de independență nu este îndeplinit.
- 34 Societatea RTL Belgium și CLT-UFA susțin, mai întâi, că Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel nu este suficient de independent de executiv în măsura în care, în special, guvernul belgian joacă un rol important în numirea membrilor săi. Aceștia din urmă ar fi, pe de altă parte, desemnați într-un mod care ține cont de opiniile ideologice și filosofice, ceea ce i-ar împiedica să fie pe deplin independenți. În plus, nu ar exista o separare funcțională între investigație și adoptarea deciziilor. În sfârșit, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel nu ar avea calitatea de terț nici în raport cu un eventual petent, pe care nu este obligat să îl audieze, nici în raport cu secretariatul de investigare care se află sub autoritatea biroului.
- 35 Guvernul luxemburghez arată că Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel este parte în litigiu și nu deține, prin urmare, independența necesară, după cum atestă faptul că este reprezentat în cadrul unei acțiuni îndreptate împotriva deciziilor sale la Conseil d'État.

Aprecierea Curții

- 36 Potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a aprecia dacă organismul de trimitere are trăsăturile unei „instanțe” în sensul articolului 267 TFUE, aspect care ține doar de dreptul Uniunii, Curtea are în vedere un ansamblu de elemente, precum originea legală a organismului, caracterul său permanent, caracterul obligatoriu al jurisdicției sale, natura contradictorie a procedurii, aplicarea de către organism a normelor de drept,

precum și independența sa (a se vedea printre altele Hotărârea din 17 septembrie 1997, Dorsch Consult, C-54/96, Rec., p. I-4961, punctul 23, Hotărârea din 31 mai 2005, Syfait și alții, C-53/03, Rec., p. I-4609, punctul 29, Hotărârea din 14 iunie 2007, Häupl, C-246/05, Rep., p. I-4673, punctul 16, precum și Ordonanța din 14 mai 2008, Pilato, C-109/07, Rep., p. I-3503, punctul 22).

- 37 Este necesar să se examineze, în primul rând, criteriul referitor la independența Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel.
- 38 Conform jurisprudenței Curții, noțiunea de independență, care este inerentă activității de judecată, implică înainte de toate calitatea de terț a instanței în cauză în raport cu autoritatea care a adoptat decizia atacată (Hotărârea din 30 martie 1993, Corbiau, C-24/92, Rec., p. I-1277, punctul 15, și Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson, C-506/04, Rec., p. I-8613, punctul 49).
- 39 Această noțiune comportă două aspecte. Primul aspect, extern, presupune ca instanța să fie protejată de intervenții sau de presiuni exterioare susceptibile să pună în pericol independența membrilor săi în ceea ce privește judecarea litigiilor cu care sunt sesizați (Hotărârea Wilson, citată anterior, punctele 50 și 51).
- 40 Al doilea aspect, intern, este legat de noțiunea de imparțialitate și vizează echidistanța în raport cu părțile în litigiu și cu interesele lor din perspectiva obiectului acestuia (Hotărârea Wilson, citată anterior, punctul 52).
- 41 Se impune a constata că acest criteriu de independență nu este îndeplinit de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel.

- 42 Astfel, nici organizarea structurală a Conseil supérieur de l'audiovisuel și a organelor care îl compun, nici atribuțiile care le revin nu permit să se considere că Collège d'autorisation et de contrôle intervine ca un terț imparțial între, pe de o parte, presupusul făptuitor și, pe de altă parte, autoritatea administrativă însărcinată cu supravegherea sectorului audiovizual.
- 43 În ceea ce privește organizarea structurală a Conseil supérieur de l'audiovisuel, trebuie subliniat mai întâi că biroul acestuia se compune din patru membri, respectiv președintele, primul, al doilea și al treilea vicepreședinți ai acestuia. În plus, aceștia din urmă sunt și membri ai Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel, constituind o parte semnificativă a acestuia, și anume patru dintre cei zece membri ai săi.
- 44 În ceea ce privește atribuțiile care revin diferitelor organe ale Conseil supérieur de l'audiovisuel, reiese din decret că, în cadrul acestei autorități administrative, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel este însărcinat să controleze respectarea de către editorii de servicii mass-media în cauză a normelor privind audiovizualul și să sancționeze eventualele încălcări. În îndeplinirea acestei atribuții, el se sprijină pe activitatea secretariatului de investigare, care este condus de secretarul de investigare sub autoritatea biroului.
- 45 Este necesar să se constate că Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel, organ decizional, prezintă, prin intermediul biroului, o legătură funcțională cu Conseil supérieur de l'audiovisuel în ansamblul său, precum și cu secretariatul de investigare, la propunerea căruia decide. Rezultă de aici că, atunci când adoptă o decizie, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel nu este distinct de organul administrativ de control, care poate fi asemănat unei părți în cadrul unei proceduri în domeniul audiovizualului (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Syfait și alții, citată anterior, punctul 33).

- 46 Această constatare este confirmată, pe de altă parte, de faptul că biroul reprezintă Conseil supérieur de l'audiovisuel în justiție și în raporturile cu terții.
- 47 Rezultă că, atunci când adoptă decizia în litigiu, Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel nu are calitatea de terț în raport cu interesele prezente în cauză și, prin urmare, nu deține imparțialitatea necesară în raport cu eventualul făptuitor, în speță societatea RTL Belgium, pentru a constitui o „instanță” în sensul articolului 267 TFUE.
- 48 În consecință, nu se impune să se examineze dacă celelalte criterii care permit să se aprecieze dacă un organism de trimitere are trăsăturile unei „instanțe” în sensul articolului 267 TFUE sunt îndeplinite de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel.
- 49 În aceste condiții, Curtea nu este competentă să răspundă la întrebarea adresată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 50 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

Curtea nu este competentă să răspundă la întrebarea adresată de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel prin decizia din 3 decembrie 2009.

Semnături